FLORUS LUGDUNENSIS. RUPERTUS TUITIENSIS

Zwettl, Ende 12. Jh.

Seite 59r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31662
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

guit & cōmdat mīsis suis tta misēc. Hā
q. saluator q uchēntū ōmdaret mys
terij illi altitudinē. ultimū hoc uoluit
infige cordib. & memorie discipl. a qb
ad passionē digressur erat. & idō ñ pecp
q deinceps ordine sumet. ut aplis p qs
ecclias dispositur erat seruare hc locū.

Nūqd domos ñ habetis ad manducan
dum & bibendū. Aut ecclīam dī ntēp
nitis. & ofundtis eos q ñ hnt. Ex lib
Ecclia hoīes s. q̄stionū leuitici tit. l. ix.
de qb dr. ut exhibet s glosa ecclīam.
Hoc tm uocari ī ipsa domū orationū idē
aplis testis ē. u. aut. nūqd domos ñ habe
tis ad manducandū & bibendū, an ecclīam dī
tēpnitis. & hoc cotidian loqndi usū
obtinuit ut in ecclīam pdire. aut ad
ecclīam ofuge ñ dicat. n q ad locū ip
sū parietes q. pdierit ut ofugit. qb ec
clesie ogregatio tinet.

Ego enī acce
pi a dō qd & tdidi uob. quō dīs nr
ihc xpc in q̄ nocte tdebat. accepit pa
nē & grās agens fregit & dixit. Hoc est
corp meū qd pro uob tradet. hoc facite
in meā cōmemorationē. Similit & calī
cē. p qm cenauit dicēs. Hic calix nouū
testamtū ē. & cetā. Ex lib q̄stiōn nu
Et locut ē inqt dīs inqt mi tit. xxx iii
ad moysen & aaron dicēs. Ista distinc
tio legis q̄cūq; ostituit dīs. peuldubi
o ñ ē distinctio. n int aliq duo ut plu
ra. Nā singlitas distinctionē ñ reqrit.
Hec distinctionē cuilibet rei omemora
uit. s. addidit legis. & secut adiunxit.
q̄cūq; ostituit dīs pēpiendo utq; ñ
eando. Hā & nullī intēpretes, q̄cūq;
pēcepit dīs tīstuleri. Si q̄ hec ē distinc
tio legis q̄cūq; pēcepit dīs. peuldubio
magna ē ista distinctio. & recte intel
ligit duo testamta distinguī. Eadem
q̄ppe s uetū & innouo. ibi obūbra
ta. hic reuelata. ibi pfigurata. hic
manifestata. Hā ñ solū sacmta duīsa
s. uerū & pmissa. Ibi uidnt tēpalia
pponi qb spāle pmiū occulte significt.
hic aū manifestissime spālia pmittunt
& etna. Tēpaliū aū bonoī atq; carnaliū.
& spāliū atq; etnoī. q clarior etiorq; dis
tinctio ē qm passio dīni nri ihu x. in cui
morte satis ostitit. ñ ista tēnā tīstitoīa
q. felicitatē a dō dō p magno munere
spandā & optandā. qndoqdē inuitge
nito filio suo quē tanta illa ppetī uoluit.
longe aliud a se petī expectariq; opo
tere apuissima distinctione declaraū.

Hoc q̄ sacfi Ex lib 8 sacficio uespertino.
cui ū sacdos ē uictima redemit nos fu
so sanguine cātoris. ñ tam nos cauit eū
sanguē s. redemit sanguē. Creauit enī
nos. in pncipio qd erat ūbū. ī ūbū qd erat
apd dm. & ds erat ūbū. Abhoc cātī sum.
Sermo otext adiunx. Omia p ipm fac
ta s & sine ipo f. ē nich. Hoc ē qd cātī
sum. Qo ū redēpit. audi. Qd factū ē in
qt in eo uita ē. & uita erat lux hoīum.
& lux in tēbris l. & tenebe eā ñ ophend. Ad
huc ds ē. Ad huc illd dī qd immutabi
le semp manet. adhuc illd dī; cui u
dendo corda munda s. unī aū mundetur
ñ dū dicō. Lux inqt in tenebis lucet &
tenebre eā ñ ophendert. s; ut ñ sunt te
nebre possintq; ophendī ūbū caro factū
ē. tenebre enī peccores. tenebre infide
les. ut q ñ sunt tenebre possintq; ophē
dere. ūbū caro factū ē. & habitauit in nob.
Videre ūbū. uidere ūbū carnē. ūbū ante
carnē. In pncipio erat ūbū. & apd
dm ds erat. & omia p ipm facta s. Vbi
hic sanguis. Ecce iam auctor tuus.
s; ñ dū pcū tuū ē. Vnī q redēpt. Qa
ūbum caro factū ē. & habitauit in
nob. Qm nos amasti pat bone. q fi
lio tuo unico ñ pepcisti s; pnob impi
is tdidisti eū. Qm nos amasti. pqbus
ille ñ rapinā arbitratus ē ee eqlis t. fac
tus ē subdit usq; ad mortē crucis. unus
ille immortuus lib. potestatē habens
ponendi aiam potestatē habens tīm

lucē